

Tartalom

A párkapcsolatok mögöttes tényezői: az őket kialakító és fenntartó vonzás és nyomás, a párkapcsolati szerepek és a párkapcsolatok körül tapasztalható képmutatás. A párkapcsolat, mint közös vállalkozás és közügy. A szexuális vágy elfogadása és kielégítése. Milyen különbségek vannak a férfiak és nők szexualitásában? Szexualitás a mai világban.

Megjegyzés

Viszonylag hosszú, de érthető és mindenkit érintő téma. Segítségével felfigyelhetünk a párkapcsolatok néhány általában háttérben maradó, mégis jelentős tulajdonságára. Ezen kívül a szexualitást is segíthet nyíltabban szemlélni, okosabban kezelni, megérteni egymás ebbéli különbségeit, valamint látni a szexualitás új helyzetét, ipari felhasználását a modern világban. (A párkapcsolatokra vonatkozó gyakorlati tanácsokért lásd 'A párkapcsolat praktikái' témát.)

Párkapcsolat és szexualitás

(Azonosító: 056; Változat: 01)

Pozíció a műben

Előszó

A világ működése

Bevezetés

Elvek

Alapok

Élet

Elme

Ember

Nemek

Társas viszonyok

Szerelem, szeretet, barátság

Érzelmek és érdekek

Párkapcsolat és szexualitás

Emberi gondolkozás

Egyéniség

Egyebek

Társadalom

Egység

Program

Az ember élete

1. Párkapcsolat	2	—
1.1. Párkapcsolat és érdekek	2	
1.2. A párkapcsolat, mint köz(ös) ügy	3	1
1.3. A párkapcsolat ösztönzői \$	4	
1.4. Párkapcsolat és szerepek	5	—
1.5. Párkapcsolat és képmutatás \$	6	
2. Szexualitás	7	2
2.1. Vágy	7	
2.2. Szex, férfi és nő	9	
2.3. A szexualitás ma	11	—
Referenciák	14	3

1. Párkapcsolat

Ebben a témában elméleti szempontból lesz szó a párkapcsolatról, segítségével jobban megérthetünk olyan dolgokat, hogy valójában mi a párkapcsolat, miért és hogyan jön létre, hogyan működik. **A dolog gyakorlati oldalát**, hogy hogyan lehet jó párkapcsolatunk, **lásd ‘Az ember élete’** könyvben, **‘A párkapcsolat praktikái’** témában.

1.1. Párkapcsolat és érdekek

Az érzelmeket és a párkapcsolatokat sokféle érdek veszi körül, ahogyan azt az ‘Érzelmek és érdekek’ témában kifejttem.

Ezek között sok, a **feleken kívüli érdek** is van.

Ilyen például:

- **A biológiai forma, a faj érdekei:** a szaporodás, a faj utánpótlásának biztosítása miatt.
- **A felek környezetében élők érdekei,** mondjuk, ahogyan a szüleink szeretnék, ha unokákat adnánk nekik.
- **A társadalom érdekei.**

A külső érdekek közül a társadalom érdekei kiemelés érdemelnek, emiatt válik ugyanis a párkapcsolat közüggé. **A legtöbb társadalom alapja a család.**

Ez több mindent jelent:

- A család a **társadalom legkisebb egysége**, életünk rendjének, egymás közötti viszonyainknak legközvetlenebb meghatározója.
- A család az emberek **gazdasági tevékenységét** is nagyban meghatározza: jelentős részben a családnak, a gyerekeink eltartásáért, felneveléséért dolgozunk, vállalunk munkát – ami vel együtt a családon kívüli emberek igényeit is kielégítjük.
- A **társadalom utánpótlását** is a család termeli ki. (Nem utolsósorban a modern társadalmakban a jelenlegi felnőttekről öreg korukban nem a saját utódaik gondoskodnak majd, hanem nyugdíjat kapnak, melynek értékét a felnövekvő generáció kollektíven biztosítja majd.)
- Nagyrészt a család biztosítja, hogy **az emberek betagozódjanak a társadalomba**: egyfelől mi magunk nem kis részben a családnak kedvéért működünk együtt másokkal, viselkedünk jó polgár módjára, fogadjuk el a fennálló rendet, másfelől a gyerekeinket is erre neveljük. Nem kis részben ezért van, és ezért marad rend a társadalomban.

A különféle külső érdekeken kívül aztán érzelmeink, párkapcsolataink körül ott vannak a **saját érdekeink** is.

Ahogy **például** megpróbálunk megfelelni az elvárásoknak, gyerekekre, családra szert tenni, biztosítani magunknak a szükséges gondoskodást vagy anyagiakat, illetve feljebb lépni a társadalmi ranglétrán.

Látható tehát, hogy a párkapcsolatnak nagyrészt gyakorlati céljai vannak.

Jóval inkább, mint a szeretetnek és a barátságának, melyekre jobban mondható, hogy magáért a kapcsolat kedvéért léteznek.

1.2. A párkapcsolat, mint köz(ös) ügy

Azaz a párkapcsolat **egyrészt a felek közös ügye**, nagyrészt olyan, mint egy közös vállalkozás, mellyel előmozdíthatják érdekeiket, elérhetik céljaikat.

Illetve, ahogyan egy kapcsolat komolyodik, úgy kerül előtérbe a kapcsolatnak ez a gyakorlati oldala, a flörtölés és érzelmek mellett úgy kell egyre inkább evilági kérdésekkel is foglalkozni.

Másrészt, az azt övező társadalmi érdekek miatt, a párkapcsolat közügy is. Egyúttal a párkapcsolat intézményesül.

Ez azt jelenti, hogy **a társadalom, a kultúra meghatározza** az együttélés elfogadott **formáját, szabályait**, illetve tágabban, a férfiak és nők viszonyát általában is. Ráadásul ezek a szabályok gyakran formalizáltak: nemcsak arról van szó, hogy a szokások nagyjából megmondják, hogyan éljünk együtt, hanem megjelenik a formálisan, jogilag szabályozott házasság, illetve a családjog.

Ezen felül a társadalom az egyes embert a párkapcsolathoz kapcsolódó **címkékkel** látja el, **szerepeket** definiál a számukra,

az emberek pedig ezeknek megfelelő **identitásokat** vesznek magukra.

Ilyen **címke például** az, hogy „anya”. A **szerepek** a címkékhez illő viselkedésminták, melyekkel a társadalom megszabja, hogy milyen viselkedést vár el például egy anyától, mondjuk, hogy kötelessége megfelelően gondoskodnia a gyerekeiről. Az **identitás** pedig az, amikor valaki azt mondja „én anya vagyok”. Lásd a ‘Címkék, szerepek, identitások’ témát, illetve alább a párkapcsolati szerepekről mondottakat.

Az előbbiek szerint aztán a párkapcsolat, a család formája, szabályai adott társadalmon, kultúrán belül általában egységesek – viszont a különböző társadalmak között nagy eltérések tapasztalhatóak.

Például ahogyan a keresztény világban a monogámia uralkodik, míg az iszlám országokban megengedett a poligámia. **Lásd** ‘Az ember kétneműsége’ téma idevágó részét.

A tanulság az, hogy elvileg **másképp is lehet**, az együttélés szabályai nem azok a kőbe vésett, univerzális törvények, melyeknek egy adott kultúrán belül tűnnek.

Bár az is igaz, hogy közös **emberi formánk (átlagosan) mindenkit hasonló indíttatásokkal lát el**: általában egyszerre egy valakibe leszünk szerelmesek, nőként szeretnénk magunknak egy kitartó férfit, de férfiként jó volna, ha több szexuális partnerünk lehetne. **Ezek a vágyak** minden társadalomban közösek – viszont **ellentmondóak**. Ezért sem csoda, hogy a különböző társadalmak különbözőképp szabályozzák a kérdést.

1.3. A párkapcsolat ösztönzői \$

A párkapcsolatokat kétféle erő hozza létre, illetve tartja fenn:

1) Vonzás

Amennyiben azt kívánjuk, hogy a másik a párunk legyen.

Ez a vágyunk sem független azonban a külső befolyástól, ebbéli vágyainkat ugyanis nagyrészt a biológiai formának köszönhetjük. Lásd a ‘Szerelem, szeretet, barátság’ témában a szerelem eredetéről mondottakat.

2) Nyomás

Amennyiben önmagában azt, hogy a másik a párunk legyen, nem kívánjuk, valami más viszont mégis összenyom bennünket.

Mik nyomhatnak így össze két embert például?

- Először is, **a társadalom és az ember környezetének elvárásai**, miszerint, párt kell találni, meg kell házasodni. Az ember egyébként kétféleképpen állhat hozzá ezekhez az elvárásokhoz: lehet, hogy internalizálja őket, azaz maga is meg kíván felelni

nekik; de lehet, hogy kényszerként éli meg őket, és ha tehetné, kibújna alóluk. Akárhogy is, nem azért megy bele a párkapcsolatba, mert a másik társaságát kívánja, akkor sem, ha az előbbi eset áll fenn.

- **Ha az ember menekül valami elől**; például egy olyan szülői házból, ahol rosszul bánnak vele.
- **Saját egyéb irányú érdekeink**; például hogy megfelelő anyagi biztonságban élhessünk. Ezzel kapcsolatban vita tárgya lehet, hogy nem a vonzáshoz kellene-e sorolni, hiszen itt nincsenek külső kényszerítő tényezők. Másfelől azonban a kapcsolatba itt sem azért megyünk bele, mert a másik kell nekünk.

Igaz, nem ritkán a jó dolgokhoz elindításához is kell némi ösztökélés, viszont ha tartósan a nyomás tart össze egy kapcsolatot, az már nem jó, feszültséggel jár.

Megemlítendő még, hogy mind a vonzás, mind a nyomás különböző erőkkel hathat, sőt akár negatív is lehet, ha a másik személye taszít, vagy ha a külső körülmények szétválasztani igyekeznek a párt. Továbbá a két erő rendszerint kombinálódik egymással.

1.4. Párkapcsolat és szerepek

Az **általános férfi és női szerepről** a 'Férfi és nő' témában, a **nemiséghez kapcsolódó egyéb szerepekről**, például a „butch-femme” párosról, 'A szexualitás összetettsége' témában lehet olvasni. Itt annyit tennék hozzá, hogy ezek a **párkapcsolat előkészítéséhez is hozzájárulnak**, amennyiben előírják, hogy *illik* szerelmesnek lennünk (különösen egy nőnek), hogy *illik* párt keresni magunknak, illetve nem ritkán ennek módjával, protokolljával kapcsolatban is irányt mutatnak; mondjuk, hogy a férfi udvarol, a nő meg választ. Itt alább kimondottan a párkapcsolathoz kapcsolódó szerepekről lesz szó.

A párkapcsolathoz kapcsolódó szerep például az apa vagy az anya. Ezek a szerepek előírják, hogy hogyan viselkedjünk, egy kapcsolat részeként, mondjuk, hogy az apa megszerzi, amire a családnak szüksége van, ő a családfenntartó, az anya pedig az otthon körüli teendőkkal foglalatoskodik, elvégzi a házimunkát, foglalkozik a gyerekekkel.

A párkapcsolati szerepek továbbá a **családtagok egymás közötti viszonyát is meghatározzák**, például hogy...

- Az apa ellátja, védelmezi az anyát.
- Az anya támogatja, gondoskodást nyújt az apának.
- Az anya gondoskodik a gyerekekről.
- Az apa a fiú számára példakép és mérce.
- A fiú az apa utódja, szellemiségének, munkájának továbbviője.
- A testvérek pedig támogatják egymást.

A **családtagok támogatása**, a hozzájuk való **kötődés**, az irántuk viselendő **felelőség** egyébként minden párkapcsolati (családi) szerepnek része, mégpedig minden családtag irányában. Mindazonáltal, egy családban az **ellentmondásosság**, a **konfliktus lehetősége** is több viszonylatban kódolva van, így:

- A gyerek (különösen a **fiú**) és az **apa** versenghetnek az anya figyelméért, illetve érdekeik érvényesítéséért.
- A **testvérek** gyakran versengenek is egymással. Ez a versengés kezdetben a szülők figyelméért folyik, és meglehetősen kíméletlen lehet, de a testvérek általában később, felnőtt korban is megmaradnak egymásnak, mint viszonyítási pontok. (@@Mennyire gyakori, és mennyire intenzív, kíméletlen ez a versengés szerintetek?)

A hagyományos szerepek a párkapcsolatokban is oldódóban vannak.

Így immár nem feltétlenül az apa a családfenntartó, az anya nem feltétlenül az otthon körüli munkákkal van elfoglalva leginkább, és így tovább.

Lásd ide vonatkozóan az általános férfi-női szerepek oldódását a 'Férfi és nő' témában; 'Az ember kétneműsége' témában a nemi különbségek tagadásáról mondottakat; az 'Érzelmek és érdekek' témában a párkapcsolati mérleg romlását az emancipáció miatt; valamint az 'Ember, társadalom és család a modern világban' témában a 'Család és modernitás' pontot.

Ezeknek a **változásoknak** is megvan a **jó és rossz oldala**: például igazságosabbá tehetik a családbeli munkamegosztást – viszont feszültségeket is okozhatnak, mondjuk, mert a férfi elveszíti a nőtől kapott gondoskodást.

1.5. Párkapcsolat és képmutatás \$

A párkapcsolatokat jó adag különféle képmutatás lengi körül. Például:

- (A különféle szerepek eljátszása.)

Ezt azért tettem zárójelbe, mert a legtöbben maguk is meg akarnak felelni a nekik, nemcsak az elvárások miatt játsszák el őket.)

- **Benyomáskeltés a leendő partner felé**

Ahogy a kapcsolat elején igyekszünk a legjobb arcunkat mutatni afelé, akit a párunknak szeretnénk.

- **Ahogy leplezzük a kapcsolathoz fűződő érdekeinket, illetve megjátsszuk az érzelmeket a másik, mások vagy akár önmagunk előtt.**

Lásd erről az 'Érzelmek és érdekek' témában.

- **A problémák szőnyeg alá söprése**

Mely szintén meglehetősen gyakori β, könnyebb ugyanis így tenni, mint szembenézni velük. Történhet ez egymás előtt, ahelyett, hogy vállalnánk a konfrontációt, de az ember önmagát is hitegetheti azzal, hogy minden rendben van. Akárhogy is, a problémák elnyomása feszültséget eredményez, robbanással fenyeget, törékennyé teszi a kapcsolatot.

Itt érdemes összeszedni, hogy egy kapcsolatban **mire utalhat a problémák hiánya (illetve ennek látszata)**:

- Arra, hogy **a kapcsolat valóban nagyon szerencsés**, a felek harmóniában élnek, tényleg nincsenek problémáik. Ez igen ritka.
- **A problémák szőnyeg alá söprésére.**
- **Közünyre**, arra, hogy a kapcsolat kiüresedett, a felek inkább egymás mellett, mint egymással élnek.

Tehát...

Az, hogy vannak problémák, és a felszínen vannak, **nem feltétlenül nagy baj**. Azt jelzi, hogy a kapcsolat él, és a problémákat nem söpri a szőnyeg alá. Más kérdés, hogy ennyi nem elég, a gondok hatékony kezeléséhez természetesen az is kell, hogy a felek együttes erővel, értelmesen dolgozzanak a megoldásukon. Lásd ehhez a ‘Konfliktuskezelés’ és ‘A párkapcsolat praktikái’ témákat.

- **A képmutatás újabb fajtája**, amikor a kapcsolatban élők **kifelé igyekeznek megőrizni a látszatot**.
- Végül ott vannak a különféle **játszmák**, melyet a párkapcsolatban élők is előszeretettel játszanak egymással.

Ezek során bizonyos – akár önmaguk előtt is – szégyellt, leplezendő igényeiket próbálják kielégíteni valamilyen elfogadható köntösben, egymás segítségével. Bővebben lásd az ‘Érzelmek és érdekek’ témában.

Mit lehet az eddig elmondottakból leszűrni? Azt, hogy, **a párkapcsolat egyáltalán nem egy éteri dolog**.

Illetve még kevésbé az, mint a szerelem.

Meg kell azonban hagyni, hogy **azért meg lehet neki a bizalmas, meghitt oldala is**.

Mivel a vonzásnak, a szerelemnek, szeretetnek is jelentős szerepe lehet a párkapcsolatokban, szerencsés esetben hosszú távon is.

2. Szexualitás

2.1. Vágy

Néhány megjegyzés előljáróban:

- ‘Az ember kétneműsége’ témában lehet olvasni a nemiség és szexualitás jelentőségéről. Belőle itt a **szexuális vágy erősségét** emelném ki, és azt, hogy **a szexualitás az ember életének fontos része.** 1
- A szerelemhez képest **a szex sokkal inkább a testre irányul.** 2
- **A testiségnek két oldala van:** 1) **A szexuális tevékenység;** 2) **Az összebújás,** amikor a másik testi közelségét kívánjuk, de legfeljebb csak dédelgetjük egymást, nem lépünk szexuális kapcsolatra. (Tágabban itt lehet említeni azt is, amikor csak a test látványát élvezzük: a szépsége gyönyörködtet, vagy izgalomba hoz a meztelensége, szexuális jellegei.) 3

A legfontosabb, amit a vágygal kapcsolatban el kell mondani, az a következő: 4

Pusztán a vágyban nincs semmi szégyellni vagy megvetnivaló. 4

Bármilyen legyen is az, akár a társadalom által mélyen elítélt dolgok. Lényeges, hogy itt csak a vágyról magáról beszélek. Engedni neki nem mindig jó, nem mindig szabad. 5

Ami a vágyat illeti, azért vagyok ilyen elnéző, mert az ember alapvetően nem tehet róla, hogy mire vágyik. Ellenben az, amit tesz, már rajta múlik. Lásd ‘Az elme szerkezete’ témában, hogy az ember a motivációiról nem tehet. 6

A felesleges megvetést és szégyent azért is jó elkerülni, mert félok, hogy egyébként az ember a problémákkal való szembenézés, azok megfelelő kezelése helyett tagadja, elfojtja azokat – ami egyrészt további lelki gondokat okozhat, másrészt, ha elgyengül, előtörhetnek, mégpedig robbanásszerűen, ellenőrizhetetlenül. 7

Ezzel együtt természetesen a vágyainkat nem feltétlen kell kitenni a kirakatba. A kellő diszkréció magunknak és másoknak hasznos lehet. 7

A szex fontos örömforrás, segíthet élvezni az életet, és általában a vágy kielégítésével sincs gond – ennek azonban van néhány feltétele: 8

- Közvetlenül ne ártson senkinek 8

Ez alatt **egyrészt** azt értem, hogy maga az aktus minden részvevőnek jó legyen, **másrészt** a kívülállók se zavarja, vagyis végezzék a dolgot kellő tapintattal.

- **Közvetetten se ártsen senkinek**

Sokféleképpen lehet közvetetten rossz az, ami amúgy közvetlenül jó. Nemi betegségeket kaphat az ember, a lelki fejlődésének árthat a dolog, ha túl fiatal, a társadalmi megbecsültsége bánhatja, mondjuk, ha kiderül, hogy utcalányokkal játszadozik, illetve a hozzá közel állóknak, a családjának is árthat ezekkel.

Mint látható, itt nem csak arról van szó, hogy másnak ne ártsunk: saját magunkra is jó, ha a kellő mértékig vigyázunk.

(Az, hogy ne ártsen, természetesen bizonyos mértékig rugalmasan értelmezendő, kis ártalmak megengedhetők lehetnek. Például az, ha az ágy nyikorgása kissé zavaró a szomszédoknak, belefér.)

Így, kordában tartani, kezelni van, hogy jó a vágyat. (Illetve súlyosabb esetekben szükséges is.) **Nem árt tehát a kellő mértékig észnél lenni.**

És **ez nem feltétlen könnyű**, mert a szexuális vágy igen erős tud lenni, könnyen elveheti az ember eszét, és – hasonlóan a szerelemhez vagy az éhséghez – sok mindenre rá tud vinni. Lásd ide vonatkozóan a 'Kellemetlen gondolatok' témában a helytelen belső késztetések kezelését.

Azon túl, hogy **a szex jó, hasznos is:**

- Egyfelől kiváló természetes **feszültségoldó**, és nemcsak a szexuális kielégítetlenséget illetően, hanem egyéb gondjainkra tekintettel is. Ráadásul akár partner nélkül is gyakorolható. (Bár feszültségoldásra a nőnél lehet, hogy rosszabbul használható. β (@@Szerintetek?))

- Másfelől a szex, illetve a testiség **a párkapcsolatok fontos része**, hozzájárul a kötődés kialakulásához és fennmaradásához. (No meg persze a gyerekek megszületéséhez.)

Végül egy érdekes kérdés: **honnan ered a szemérem?** Biológiai vagy kulturális okai vannak neki? Esetleg az öntudat hozza magával, ahogyan a Biblia sugallja? Ehhez érdemes megfigyelni, hogy bár az emberi kultúrák között eléggé változó a szintje, a szexuális tevékenységet sehol sem művelik teljes nyilvánossággal. Ezzel szemben az állatok nem takargatják a dolog, még azok sem, amelyekben megjelenik az öntudat β. (@@Esetleg tud valaki olyan állatot, amelyik szemérmes?) \$

2.2. Szex, férfi és nő

A két nem szexualitásában számos különbség tapasztalható:

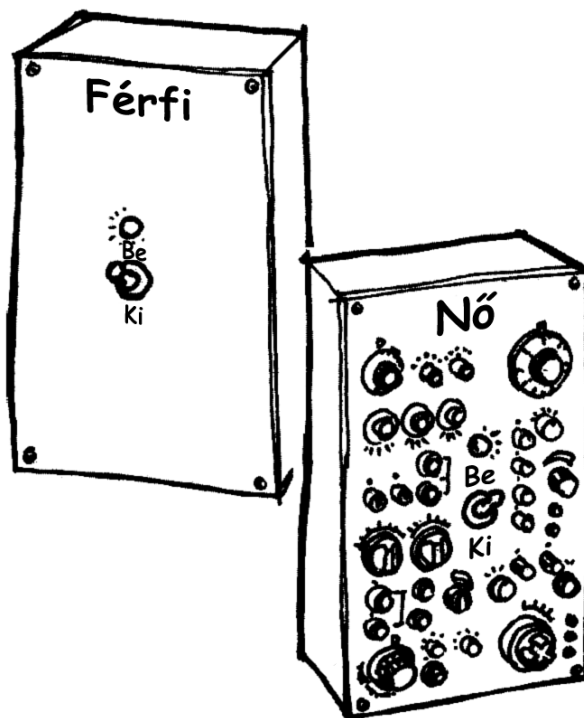
1) A szerelem és a szexualitás a férfinak két külön dolog, a nőnek sokkal kevésbé.

Vagyis, a férfi, bár egy állandó társra ő is vágyik azért, közben szívesen szexelne másokkal is. A nő szexualitása ellenben lényegesen szorosabban kapcsolódik az egy darab szerelmi partnerhez. Hasonlóan, a testiség két formája is szorosabban összekapcsolódik a nőnél: a szexuális aktus és az ölekezés együtt jár nála – jóval inkább, mint a férfinél.

2) Férfi és a nő különböző dolgokra gerjednek.

A **férfi** a (szexuális) testiségre: a pornóra, a meztelenségre, a szexuális változatosságra, a nő testi közelségére.

A **nő** a romantikára, a kötődésre, a bizalmasságra és a gyengédségre.

3) A szexben a nő fel akar tölteni, a férfi ki akar ürülni.

Ami ugye már fizikailag is így van, de ennél többről van szó. A nőnél a szex együtt jár az érzelmekkel, így töltökezik általa; a férfinél viszont inkább a feszültség levezetéséről beszélhetünk. Ez is egy lényeges különbség: ha stresszes, a férfi szexszel vezetné le, a nő ellenben gondolni sem tud rá.

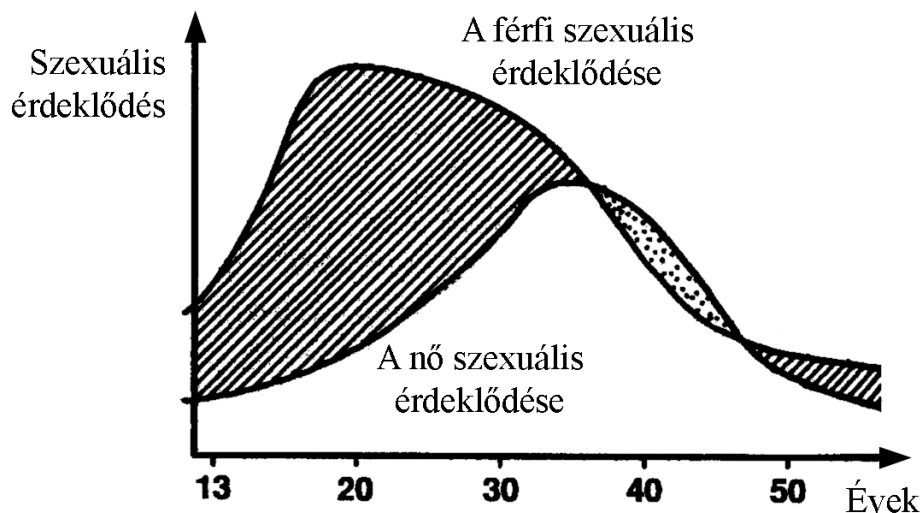
Ide kapcsolódik, hogy az **orgazmus**, a kiürülés pillanata, központi jelentőséggel bír a férfi számára, neki ez a szex lényege – a nőknek ellenben lényegesen kevésbé. Továbbá egybevág az elmondottakkal, hogy **szex után** a nő ölelkezni, beszélgetni szeretne, míg a férfi kikapcsolni, vagy más dolgokkal foglalatkoskodni.

(@@Mennyire igaz az, amit az orgazmus jelentőségéről írtam? Vajon a szerelemre is el lehet mondani azt, hogy a nő töltekezni akar benne, a férfi pedig kiürülni? Mondjuk, hogy ez is egy módja lenne a stressz kezelésének, a kívülágról való elfeledkezésnek a férfi számára...)

4) Nemek, életkor és a szexuális érdeklődés

Élete során a nő szexuális érdeklődése lassabban indul be, és később tetőzik, mint a férfié; illetve van egy időszak a 40. életév környékén, amikor a nőké, ha kicsivel is, de nagyobb.

Ezt a következő ábra szemlélteti:

Az ábrából az is kiolvasható, hogy szexuális érdeklődés tekintetében a két nem eltérő korcsoportjai felelnek meg egymásnak. Így, egy fiatal férfi igényeinek jobban megfelel egy középkorú nő, mint a saját korosztálya, és hasonlókat lehet elmondani a fiatal nők és az érettebb férfiak tekintetében is.

(A férfiak érdeklődésének csökkenését egyébként két dolog együttesen okozza: a vágy és a fizikai teljesítőképesség csökkenése. B) (@@Az irodalom azt mondja, hogy a férfi vágya végig erős marad, de én erről nem vagyok meggyőződve. Szerintetek?)

2.3. A szexualitás ma

A világban tapasztalható hosszú távú tendenciák részeként jó ideje **gyengülőben van az erkölcs, terjed a szabadosság**. Bizonyos szempontból és szintig ez jó is lehet, annyi viszont

bizonyos, hogy a szex kapcsolata meggyengült az érzelmekkel és a párkapcsolattal, ami, egyéb tényezőkkel együtt, **csökkenti a párkapcsolatok vonzerejét, stabilitását.**

A másik, hogy **a mai világ túl van töltve szexualitással:**

1) A szex minden eddiginél elérhetőbb.

Akár a pornóra, akár a szex gyakorlati művelésére gondolunk. Ezt támogatja egyfelől a modern technika, az internet, másfelől pedig az imént tárgyalt erkölcsi szabadosság.

2) A szex iparszerű felhasználása

Szexre mindenkinek szüksége van, és a szex mindenkit érdekel, ezért kiváló árucikk, és kiváló marketingeszköz.

- Innen egyrészt a **szexipar**, mely magát a szexet, annak kellékeit, látványát árusítja.

A szexipar működését is nagyban megkönnyíti a liberális társadalom. A technika fejlődése viszont felemás hatással volt rá: a sajtó, a film, a videó és egy darabig az internet is nagyban segítette az efféle dolgok kereskedelmi terjesztését, miután azonban az internet széles körben elérhető lett, egyfelől megnőtt a konkurencia, immár bárki árulhatja a portékáját bárkinek, másfelől pedig mindenki mindenkivel ingyen cserélgetheti az információt, konkrétan a pornót is. Ez pedig alaposan alávágná az iparnak.

- Másrészt **szexszel, szerelemmel** (illetve a hozzájuk kapcsolódó férfiassággal, nőiességgel) **sok minden mást is el lehet adni.**

Figyeljük meg, ahogyan sok férfiaknak szánt árucikk mellett vagy szexi nők jelennek meg, vagy férfias férfiak (akiknek valószínűleg sok szexi nőjük van). Ha viszont a nőknek akarnak eladni valamit, ott az áhított szerelmi partner tűnik föl (vagy a csábos nő). Mint látható, a szexszel és a férfiassággal inkább a férfiakat, a szerelemmel és a nőiességgel, csábossággal inkább a nőket célozzák. (@@Ezek szerintem eléggé így vannak, de egyes részeire több példát tudtam felidézni, mint másokra. Szerintetek jó így?)

Megjegyzendő továbbá, hogy **kereskedelmi szempontból a szex jóval megfoghatóbb, megbízhatóbb és ezért könnyebben kezelhető, mint a szerelem.** Megfoghatóbb, mert személytelenebb és konkrét: a szexben az emberek sokkal egységesebb, kézzel foghatóbb dolgokra vágnak, mint a szerelemben, ahol ki tudja, ki miről ábrándozik, kinek mi a zsánere. És a szex megbízhatóbb is, mert az gyakorlatilag egy fizikai szükséglet, amit kevésbé befolyásolnak a lelkiek, különösen a férfiaknál. (Hasonló ez ahhoz, ahogy az anyagiak megfoghatóbbak és megbízhatóbbak, mint más ösztönzők.) \$

A szexualitás több új technológia elterjedését is segítette.

Így a videomagnóét és az internetét, melyek vonzerejét nem kis részben a pornó jelentette, valamint a kényelmes partnerkeresés és hasonlók.

A szexualitás ilyen mértékű jelenléte pedig azt eredményezi, hogy **az emberek ingerküszöbe feljebb tolódik**, csak az egyre

nyíltabb, egyre szélsőségesebb szexualitás kelti fel az érdeklődésüket.

Végül, modern korunkban **a szexuális vágy kielégítésének új, tárgyias módszerei** állnak rendelkezésre. Ezek befolyásolhatják, összességében vélhetőleg csökkentik a hagyományos szex iránti igényt.

Mire gondolok itt? **Például** a pornóra, ami annyiból új, hogy gyakorlatilag keresni sem kell; a kamerás szexre, ahol csak az interneten keresztül kerülünk kapcsolatba; vagy a legkülönbözőbb szexuális segédeszközökre, melyekkel az ember egyedül is elboldogul.

Ha ehhez még hozzátesszük a **fogamzásgátlás** különféle módszereit, melyek akkor is kiküszöbölik a szexuális vágy eredeti célját, a fogantatást, ha a szexet a hagyományos módon műveljük, akkor láthatjuk, hogy ez egy olyan **új helyzet, melyre az evolúció nem tudott felkészíteni**, és akár a fajfenntartás is a kárát láthatja.

Természetesen ezzel nem azt akarom mondani, hogy a fentiek, különösen a fogamzásgátlás, ha ésszel alkalmazzuk őket, ne lehetnének jók, hasznosak is.

Szeretnél magad is hozzájárulni az emberek felvilágosításához, egy jobb világhoz? Mesélj erről a könyvről másoknak, a barátaidnak.

Klikkelhető linkek (Word-ben a Ctrl-t nyomni közben):

[Kérdőív](#) – [Fórum](#) – [Email](#)

Valamint, ha tetszett, oszd meg ezt a témát a Facebook-on.

Klikk a gombra (Word-ben a Ctrl-t nyomni közben):

Referenciák

- *Allan és Barbara Pease: Miért nem képesek többfelé figyelni a férfiak, és miért nem tudnak eligazodni a térképen a nők?; Why men don't listen & women can't read maps*